

להיכן עולים לדגל?

מעשה בחסיד אחד שנסע לארץ ישראל לחוג שם את חג השבועות, ובדרכו לארץ ישראל שבת באנטווערפן לעשות את השבת בצלו של הרבי מפשעווארסק זצ"ל, כאשר נכנס בקודש פנימה לרבינו (מפשעווארסק) שאלו הרבי לאן פניו מועדות ענה "איך בין עולה רגל קיין ארץ ישראל" ועל אם הדרך חשבתי לשבות כאן אצל הרבי. כשמוע רבינו את דבריו נתחוורו פניו ולא ענה כלום, ובמשך כל השבת לא הראה לו שום אותות של התקרבות, וכמעט שריחק אותו.

הלה הרגיש בנפשו כי הרבי מפשעווארסק אין דעתו נוחה ממנו אך לא ידע מדוע, לכן אחר שבת נכנס לרבינו ושאל לו, מה עוול מצא בי הרבי שמרחק אותי ממנו, ענה לו רבינו, אמרת לי שאתה עולה רגל לארץ ישראל, וכי לא ידעת שארץ ישראל מלא עם מינים וכופרים ושלטון הרשע שולט שם, ואיך תוכל להשתמש באותן מילים שאמרו על עליית רגלים לירושלים עיר הקודש בזמן שבית המקדש הי קיים, וכי כך מדברים!??

ענה הלה לא ידעתי שדעת הרבי גם כן כך, היות וכל השנים חשבתי שהרבי מסאטמאר הוא דעת יחיד, וכל הצדיקים שבדור הנם בדעה אחרת ממנו, אילו ידעתי שיש עוד צדיקים בדעה זו אז לא הייתי מדבר כדברים האלה, וכעת הנני רוצה לשוב בתשובה על הדברים שיצאו מפי וברצוני שיאמר לי הרבי מה לעשות כדי לתקן חטא זה.

אמר לו רבינו אם ברצוני לתקן את אשר עיוות עליי לעשות תשובת המשקל וישנה את הביללעט של הנסיעה לארץ ישראל לנסוע לאמעריקא, וישהה שם בחג השבועות בצל הרבי מסאטמאר ואז שב ורפא לו, הלה עשה כן ותיכף שינה את נסיעתו לאמעריקא, והסתופף אצל רביה"ק מסאטמאר זי"ע על חג שבועות כהוראת רבינו.

(הובא באביר הרועים עמ' תצ"ג בשם הרה"ח ר' פייוויל ווייס)